

BAGSIDEN AF LEDELSE ...

Heldigvis stigende opmærksomhed på at kvalificere ledelse og anfægte dårlig ledelse. Det bliver vanskeligere og vanskeligere at praktisere discountledelse.

Den udbredte "tillid til alle" skaber ofte en laissez-faire-kultur, hvor strategier og projekter ikke føres rigtigt ud.

Lunten er nogle gange for lang, fordi vi gerne vil tro på empowerment.

Delegering fritager ikke ledelsen for forpligtelsen til at følge op og sikre målfrielse.

Ledelse er stadig ikke et fag i mange virksomheder. Bedste mand bliver chef. Få virksomheder arbejder med andre karriereveje.

Danish managers have a tendency to feel superior and believe that the Danish way is not only a way, but the right way. Danes talk about bringing others "up to our level".

Der kan i Danmark være en ubehagelig selvtilstrækkelighed og tro på, at danske løsninger og metoder naturgivent er bedst. Det kan være pinligt i mødet med andre kulturer.

Danmark er meget dansk, og mange danskere lever i en dansk lykkeboble.

Vi er for mætte - vi er ikke sultne nok til at efterstræbe vækst og yde den indsats, der skal til.

Alt for meget kunstigt hurlumhej omkring CSR. Lederne skal drive en frugtbar virksomhed - ikke et socialkontor. Ledere skal lede, ikke lege hønsesrik og være rundbordspædagoger.

Danmark er generelt alt for optaget af at fordele samfundskagen ligeligt i stedet for at stille krav til hinanden og fokusere på at støtte dem, der tager ansvar og udviser talent.

Den perfekte virksomhed er en død virksomhed. Vi skal generelt give plads til at fejle, hvor det ikke er fatalt, og dermed sikre en god grobund for initiativer.

For dårlige til at udleve de ligestillingsmæssige aspekter i praksis - alt for meget er kønne ord. Vi misser en masse talent. For meget Rip, Rap og Rup.

For meget andel og højskole, for lidt excellence og ego.